

रविवारी ऑगस्ट 23, 2026

विषय — मन

सोनेरी मजकूर: 1 करिंथकरांस 2: 12

"परंतु आम्हांला जगाचा आत्मा मिळाला नाही, तर देवापासूनचा आत्मा मिळाला आहे. यासाठी की, देवाने ज्या गोष्टी फुकट दिल्या आहेत त्यांचे आम्हांला ज्ञान व्हावे."

उत्तरदायी अध्ययन: कलस्सैकरांस 2: 6-10

- 6 म्हणून ज्याप्रमाणे तुम्हांला दिलेल्या शिक्षणाद्वारे तुम्हाला येशू ख्रिस्त व प्रभु म्हणून मिळाला, तसे त्याच्यामध्ये एक होत चला.
- 7 त्याच्यामध्ये मुळावलेले, त्याच्यावर उभारलेले, तुमच्या विश्वासात दृढ झालेले असे व्हा आणि देवाची उपकारस्तुति करीत ओसंडून जा.
- 8 मूलभूत शिक्षण जे ख्रिस्तापासून नाही व मनुष्यांनी हस्तांतरित केले आहे त्या मानवी तत्त्वज्ञानाने व पोकळ फसव्या कल्पनांनी तुम्हांला कोणीही कैद्यासारखे घेऊन जाऊ नये म्हणून सावध असा.
- 9 कारण देवाचे पूर्णत्व त्याच्यात शरीरात राहते.
- 10 आणि तो जो प्रत्येक सत्तेच्या व अधिकाराच्या उच्चस्थानी आहे, त्याच्यामध्ये तुम्ही पूर्ण झाले आहात.

धडा उपदेश

बायबल पासून

1. फिलिप्पैकरांस 2: 5, 12, 13

- 5 ख्रिस्त येशूच्या ठायी जे विचार होते तसेच तुमचेही असू द्या.
- 12 म्हणून माझ्या प्रियांनो, जसे तुम्ही मी प्रत्यक्ष असतानाच नव्हे तर आता दूर असतानासुद्धा आज्ञा पाळता तसे भीतीने कापत तुमचे तारण पूर्ण होण्यासाठी कार्य करीत राहा.

- 13 कारण देवच असा एक आहे जो तुमच्यामध्ये कार्य करण्याची इच्छा निर्माण करतो व तो संतुष्ट होईल अशा रीतीने कार्य पूर्णत्वास नेतो.

2. मत्तय 2: 1 (येशू) (से 1st ,)

- 1 यहूदीयातील बेथलहेम गावात येशूचा जन्म झाला. त्यावेळी हेरोद राजा राज्य करीत होता.

3. लूक 2: 40-43, 46, 47, 52

- 40 बालक वाढत होता, तो बलवान झाला, तो ज्ञानाने परिपूर्ण झाला आणि देवाची कृपा त्याच्यावर होती.
41 प्रत्येक वर्षी त्याचे आईवडील वल्हांडण सणासाठी यरुशलेमाला जात.
42 जेव्हा तो बारा वर्षांचा झाला तेव्हा ते नेहमीप्रमाणे सणासाठी वर गेले.
43 सण संपल्यावर ते घरी परतत असता, येशू (मुलगा) मात्र यरुशलेमातच राहिला, पण त्याच्या आईवडिलांना हे माहीत नव्हते.
46 असे घडले की, तीन दिवसांनंतर तो त्यांना मंदिरात सापडला, तो गुरुजनांच्यामध्ये बसून त्यांचे ऐकत होता व त्यांना प्रश्न विचारीत होता.
47 ज्यांनी त्याचे बोलणे ऐकले ते सर्व त्याच्या समजबुद्धीमुळे आणि उत्तरांमुळे चकित झाले.
52 येशू ज्ञानाने आणि शरीराने देवाच्या आणि मनुष्यांच्या कृपेत वाढला.

4. मत्तय 11: 1

- 1 येशूने त्याच्या बारा शिष्यांना ह्या गोष्टी सांगण्याचे संपविल्यावर तो तेथून निघाला आणि गालील प्रांतातील गावांमध्ये फिरून शिकवू आणि उपदेश करू लागला.

5. मत्तय 12: 22-28

- 22 मग काही माणसांनी एकाला येशूकडे आणले. तो मनुष्य आंधळा व मुका होता व त्याच्यामध्ये भूत होते. येशूने त्या माणसाला बरे केले व तो बोलू लागला व पाहू लागला.
23 सर्व लोक चकित झाले, ते म्हणाले, हा दाविदाचा पुत्र असेल काय?
24 परूश्यांनी लोकांना हे बोलताना ऐकले. परूशी म्हणाले, भुते काढण्यासाठी येशू बालजबूल सैतानाचे सामार्थ्य वापरतो आणि बालजबूल हा तर भुतांचा प्रमुख आहे.
25 परूशी कसला विचार करीत आहेत ते येशूला जाणवत होते. म्हणून येशू त्यांना म्हणाला, आपसात लढणारी राज्ये नाश पावतात व फूट पडलेले शहर किंवा घर टिकत नाही.
26 आणि जर सैतानच सैतानला काढतो तर त्यांच्यात मतभेद आहे, त्यांच्यात फूट आहे मग त्याचे राज्य कसे टिकेल?

- 27 आणि मी जर बालजबुलाच्या सहाय्याने भुते काढतो तर तुमची मुले कोणाच्या सामर्थ्याने भुते काढतात. म्हणून तुमचे स्वतःचे लोक तुम्हांला चूक ठरवितील.
- 28 परंतु मी जर देवाच्या सहाय्याने भुते काढतो तर देवाचे राज्य तुमच्यापर्यंत आले आहे हे निश्चित समजा.

6. लूक 8: 22 (से :), 26-35 (से :)

- 22 त्या दिवसात एकदा असे झाले की, येशू त्याच्या शिष्यांसह नावेत बसला. आणि तो त्यांना म्हणाला, आपण सरोवराच्या पलीकडाच्या बाजूला जाऊ या.
- 26 नंतर ते गालील सरोवरापलीकडील गरसेकरांच्या प्रदेशात गेले.
- 27 जेव्हा तो किनाऱ्यावर उतरला, तेव्हा नगरातला एक मनुष्य त्याला भेटला. त्या माणसामध्ये अनेक भुते होती. बराच काळपर्यंत त्याने कपडे घातले नव्हते व तो घरातही राहिला नव्हता. तो कबरांमध्ये राहत होता.
- 28 जेव्हा त्याने येशूला पाहिले, तेव्हा तो मोठ्याने ओरडला व त्याच्यापुढे पडला. तो मोठ्या आवाजात म्हणाला, येशू, सर्वोच्च देवाच्या पुत्रा, तुला माझ्यापासून काय पाहिजे? मी तुला विनंति करतो की, मला त्रास देऊ नको.
- 29 तो असे म्हणाला कारण येशूने भुताला त्याच्यातून बाहेर येण्याची आज्ञा केली होती. कारण त्याने त्याला पुष्कळ वेळ धरले होते. त्याला त्यावेळी साखळ्यांनी बांधले होते. पायात बेड्या होत्या व त्याला पहाड्यात ठेवले होते परंतु तो नेहमी साखळ्या तोडीत असे व भुते त्याला एकांतात घेऊन जात असत.
- 30 येशूने त्याला विचारले, तुझे नाव काय आहे? तो म्हणाला, सैन्य, कारण त्याच्यात अनेक भुते शिरली होती.
- 31 भुतांनी येशूला विनवणी केली की, आम्हांला अनंतकाळच्या अंधारातजाण्याची आज्ञा करू नको.
- 32 डोंगराच्या कडेला डुकरांचा एक मोठा कळप चरत होता. भुतांनी त्याला विनंति केली, आम्हांला त्या डुकरांच्या मध्ये जाऊ दे. आणि येशूने त्यांना तसे करण्याची परवानगी दिली.
- 33 मग भुते त्या मनुष्यातून बाहेर आली आणि डुकरात शिरली. नंतर डुकरांचा कळप सरोवराकडे जोरात पळाला आणि तो सारा कळप सरोवरात बुडून मेला.
- 34 जेव्हा डुकरांचा कळप राखणाऱ्यांनी हे पाहिले, तेव्हा ते दूर पळाले व त्यांनी नगरात व त्या प्रदेशात हे वर्तमान सांगितले.
- 35 काय झाले हे पाहण्यासाठी लोक बाहेर आले. ते येशूकडे आले आणि त्यांनी ज्या माणसाच्या अंगातून भुते निघाली होती, त्याला येशूच्या पायाजवळ बसलेला त्यांनी पाहिले. त्याने नीट कपडे घातले होते व तो पूर्ण शुद्धीवर होता. या घटनेचे त्यांना भय वाटले.

7. रोमकरांस 8: 1-7, 11, 14-17 (से 2nd ;)

- 1 म्हणून आता जे ख्रिस्त येशूमध्ये आहेत त्यांना शिक्षा नाही.
- 2 कारण आत्म्याचा जो नियम ख्रिस्त येशूमध्ये जीवन देतो त्याने पापाचा नियम जो तुम्हांला मरणाकडे नेतो त्यापासून मुक्त केले आहे.
- 3 नियमशास्त्र समर्थ आहे पण आपण दूबळ आहोत त्यामुळे वाचू शकत नाही, देवाने आपल्या पुत्राला पापी देहाच्या प्रतिरूपाने व पापाकरिता पाठवून ख्रिस्ताच्या देहामध्ये पापाला न्यायदंड ठरविला.
- 4 यासाठी की, नीतिच्या व आवश्यक गोष्टी आपण जे देहाच्या पापमय स्वभावाप्रमाणे नव्हे तर आत्म्याप्रमाणे चालतो, त्या आमच्याद्वारे पूर्ण व्हाव्यात.
- 5 कारण जे त्यांच्या मानवी पापी देहाप्रमाणे जगतात ते देहाच्या गोष्टींचा विचार करतात, परंतु जे आत्म्याने चालतात व ज्यांचे मन आत्म्याच्या गोष्टींकडे लागलेले असते ते त्याप्रमाणे जीवन जगतात.
- 6 देहाचे चिंतन हे मरण आहे. पण आत्म्याचे मनन हे जीवन आणि शांति आहे.
- 7 मानवी स्वभावाचे अधिकार असलेले पापी मन म्हणजे देवाबरोबर वैर आहे. कारण ते देवाच्या नियमाच्या आधीन होत नाही, व त्याला आधीन होताही येत नाही.
- 11 पणआणि ज्या आत्म्याने येशूला मरणातून उठविले तो त्याचा आत्मा तुम्हांमध्ये राहतो त्या तुमच्या मर्त्य शरीराला जीवन देईल.
- 14 कारण जितक्यांना देवाचा आत्मा चालवितो, तितके देवाची मुले आहेत.
- 15 पुन्हा भीति वाटू नये म्हणून तुम्हांला गुलामगिरीचा आत्मा मिळाला नाही, तर तुम्हांला दत्तकपणाचा आत्मा मिळाला आहे. त्याच्यायोगे आम्ही अब्बा, बापा अशी हाक मारतो.
- 16 तो आत्मा स्वतः आपल्याबरोबर दुजोरा देतो की, आपण देवाची मुले आहोत.
- 17 आपण जर देवाची मुले आहोत तर आम्ही वारसही आहोत आणि ख्रिस्ताबरोबर वारस आहोत.

विज्ञान आणि आरोग्य

1. 591: 16 (मन)-19 (से ;)

मन. केवळ मी, किंवा आम्ही; केवळ आत्मा, चैतन्य, दिव्य तत्त्व, सार, जीवन, सत्य, प्रेम; एकच ईश्वर; जे मनुष्यात आहे ते नव्हे, तर ते दिव्य तत्त्व, किंवा ईश्वर, ज्याची मनुष्य ही पूर्ण आणि परिपूर्ण अभिव्यक्ती आहे;

2. 256: 32-3

अनंत मन हे निर्माता आहे, आणि सृष्टी ही या मनातून उत्पन्न झालेली अनंत प्रतिमा किंवा कल्पना आहे. जर मन सर्व गोष्टींच्या आत आणि बाहेर असेल, तर सर्व काही मनच आहे; आणि ही व्याख्या शास्त्रीय आहे.

3. 302: 19-24

अस्तित्वाचे विज्ञान मनुष्याला पित्याप्रमाणेच परिपूर्ण म्हणून प्रकट करते, कारण आध्यात्मिक मनुष्याचा आत्मा किंवा मन हेच ईश्वर, सर्व अस्तित्वाचे दिव्य तत्त्व आहे, आणि कारण हा खरा मनुष्य इंद्रियांच्या ऐवजी आत्म्याद्वारे, म्हणजेच चैतन्याच्या नियमाद्वारे शासित असतो, तथाकथित जड वस्तूच्या नियमांद्वारे नव्हे.

4. 507: 15-8

आत्म्याचे विश्व हे दिव्य तत्त्वाच्या, किंवा जीवनाच्या, सृजनशील शक्तीचे प्रतिबिंब आहे, जे मनाच्या असंख्य रूपांची पुनरुत्पत्ती करते आणि 'मानव' या संयुक्त कल्पनेच्या गुणाकारावर नियंत्रण ठेवते. झाड आणि वनस्पती त्यांच्या स्वतःच्या कोणत्याही प्रसारक शक्तीमुळे फळे देत नाहीत, तर त्या सर्वांना सामावून घेणाऱ्या मनाचे प्रतिबिंब असल्यामुळे फळे देतात. भौतिक जग हे नश्वर मन आणि मानव हा निर्माता असल्याचे सूचित करते. वैज्ञानिक दिव्य निर्मिती ही अमर मन आणि ईश्वराने निर्माण केलेले विश्व घोषित करते.

अनंत मन मानसिक कणापासून अनंतापर्यंत सर्वकाही निर्माण करते आणि नियंत्रित करते. सर्वांचे हे दिव्य तत्त्व त्याच्या संपूर्ण सृष्टीत विज्ञान आणि कला, तसेच मनुष्य आणि विश्वाची अमरता व्यक्त करते. सृष्टी सतत प्रकट होत असते आणि तिच्या अक्षय स्रोताच्या स्वरूपामुळे ती सतत प्रकट होतच राहिली पाहिजे. नश्वर इंद्रिये हे प्रकटीकरण उलटवतात आणि कल्पनांना भौतिक म्हणतात. अशा प्रकारे चुकीचा अर्थ लावल्यामुळे, दिव्य कल्पना ही नश्वर मनुष्य नावाच्या मानवी किंवा भौतिक विश्वासाच्या पातळीवर आल्यासारखी वाटते. परंतु बीज स्वतःमध्येच असते, कारण दिव्य मनच सर्वकाही आहे आणि सर्वकाही पुनरुत्पादित करते—कारण मन हे गुणक आहे आणि मनाची अनंत कल्पना, मनुष्य आणि विश्व, हे त्याचे उत्पादन आहे. विचार, बीज किंवा फुलाची एकमेव बुद्धिमत्ता किंवा सार म्हणजे देव, त्याचा निर्माता आहे. मन हा सर्वांचा आत्मा आहे. मन हे जीवन, सत्य आणि प्रेम आहे जे सर्वकाही नियंत्रित करते.

5. 204: 23-29

खोट्या आणि आत्म-प्रवृत्त सिद्धांतांनी पापी लोकांना अशी कल्पना दिली आहे की, जे देव निर्माण करू शकत नाही ते ते निर्माण करू शकतात, म्हणजेच देवाच्या प्रतिमेत पापी मर्त्य मानव निर्माण करणे; अशा प्रकारे ते दैवी मनाच्या प्रतिमेचे किंवा प्रतिबिंबाचे स्वरूप नसतानाही केवळ नावाचा गैरवापर करतात; परंतु विज्ञानात असे कधीही म्हटले जाऊ शकत नाही की मनुष्याला स्वतःचे असे मन आहे, जे सर्व-मन असलेल्या देवापेक्षा वेगळे आहे.

6. 216: 11-18

अहंकार हेच मन आहे आणि केवळ एकच मन किंवा बुद्धी आहे, ही समज तात्काळ नश्वर इंद्रियांच्या चुका नष्ट करू लागते आणि अमर इंद्रियांचे सत्य स्थापित करते. ही समज शरीराला सुसंवादी बनवते; ती नसा,

हाडे, मेंदू इत्यादींना स्वामींऐवजी सेवक बनवते. जर मनुष्य दिव्य मनाच्या नियमाने शासित असेल, तर त्याचे शरीर शाश्वत जीवन, सत्य आणि प्रेमाच्या अधीन असते.

7. 151: 20-30

खऱ्या मनुष्याचे प्रत्येक कार्य दैवी मनाद्वारे नियंत्रित होते. मानवी मनामध्ये मारण्याची किंवा बरे करण्याची शक्ती नाही आणि देवाच्या मनुष्यावर त्याचे कोणतेही नियंत्रण नाही. ज्या दैवी मनाने मनुष्याला निर्माण केले, ते स्वतःची प्रतिमा आणि साम्य टिकवून ठेवते. संत पॉल घोषित करतात त्याप्रमाणे, मानवी मन देवाच्या विरोधी आहे आणि त्याला दूर केले पाहिजे. जे काही खरोखर अस्तित्वात आहे ते दैवी मन आणि त्याची कल्पना आहे, आणि या मनातच संपूर्ण अस्तित्व सुसंवादी आणि शाश्वत आढळते. हे सत्य पाहणे आणि मान्य करणे, या शक्तीला शरण जाणे आणि सत्याच्या मार्गदर्शनाचे अनुसरण करणे हाच सरळ आणि अरुंद मार्ग आहे.

8. 234: 31-3

दुष्ट विचार आणि हेतू, माणसाच्या श्रद्धेच्या मर्यादेपलीकडे पोहोचत नाहीत किंवा अधिक नुकसान करत नाहीत. जर सद्गुण आणि सत्याने एक मजबूत संरक्षण उभारले असेल, तर दुष्ट विचार, वासना आणि द्वेषपूर्ण हेतू, भटकणाऱ्या परागकणांप्रमाणे एका मानवी मनातून दुसऱ्या मनात जाऊन अनपेक्षित ठिकाणी स्थिरावू शकत नाहीत.

9. 180: 25-30

जेव्हा मनुष्य ईश्वराच्या, म्हणजेच सर्व काही जाणणाऱ्या सर्वव्यापी मनाच्या, नियंत्रणाखाली असतो, तेव्हा त्याला जाणीव होते की ईश्वराच्या सान्निध्यात सर्व काही शक्य आहे. आजारी लोकांना बरे करणाऱ्या या जिवंत सत्यापर्यंत पोहोचण्याचा एकमेव मार्ग, ख्रिस्त येशूने शिकवलेल्या आणि सिद्ध केलेल्या दिव्य मनाच्या विज्ञानामध्ये आढळतो.

10. 143: 26-5

मन हा महान निर्माता आहे, आणि जी शक्ती मनातून उत्पन्न होत नाही, तिच्याशिवाय दुसरी कोणतीही शक्ती असू शकत नाही. जर मन कालक्रमानुसार प्रथम असेल, संभाव्यतेनुसार प्रथम असेल, आणि शाश्वतपणे प्रथम असलेच पाहिजे, तर मनाला त्याच्या पवित्र नावाला शाश्वतपणे योग्य असलेला गौरव, सन्मान, अधिपत्य आणि शक्ती प्रदान करा. उपचाराच्या हीन आणि अध्यात्महीन पद्धती मन आणि औषधे यांना एकत्र आणण्याचा प्रयत्न करू शकतात, परंतु हे दोन्ही शास्त्रीयदृष्ट्या मिसळणार नाहीत. आपण त्यांना तसे करण्यास का प्रवृत्त करावे, कारण त्यातून काहीही चांगले निष्पन्न होणार नाही?

जर मनच सर्वश्रेष्ठ आणि श्रेष्ठ असेल, तर आपण मनावरच विसंबून राहूया, ज्याला कनिष्ठ शक्तींच्या सहकार्याची गरज नाही, जरी या तथाकथित शक्ती खऱ्या असल्या तरी.

11. 231: 30-2

आपल्या निर्मात्याच्या अधीन असलेला आणि दुसरा कोणताही विचार नसलेला मनुष्य, "सर्व गोष्टी त्याच्याद्वारे [देवाच्या वचनाद्वारे] निर्माण झाल्या आहेत; आणि त्याच्याशिवाय कोणतीही गोष्ट निर्माण झाली नाही," या सुवार्तिकच्या विधानावर विश्वास ठेवून, पाप, आजारपण आणि मृत्यूवर विजय मिळवू शकतो.

12. 191: 4-13

जेव्हा मानव एकापेक्षा जास्त मन आणि एकापेक्षा जास्त देव आहेत हा भ्रम सोडून देतात, तेव्हा ईश्वराच्या प्रतिरूपात मनुष्य प्रकट होईल, आणि या शाश्वत मनुष्याच्या प्रतिरूपात कोणताही भौतिक घटक समाविष्ट नसेल.

जेव्हा भौतिक, सैद्धांतिक जीवन-आधार हा अस्तित्वाचा एक गैरसमज असल्याचे दिसून येते, तेव्हा मनुष्याचे आध्यात्मिक आणि दिव्य तत्त्व मानवी विचारांवर प्रकट होते, आणि त्याला 'जिथे लहान मूल होते' तिथे घेऊन जाते—अगदी एका नवीन-जुन्या कल्पनेच्या जन्मापर्यंत, अस्तित्वाच्या आणि जीवनात काय समाविष्ट आहे याच्या आध्यात्मिक जाणिवेपर्यंत.

13. 276: 1-11

एकच देव आणि एकच मन असण्यामुळे आजारी लोकांना बरे करण्याची शक्ती प्रकट होते आणि पवित्र शास्त्रातील "मी तुला बरे करणारा परमेश्वर आहे," व "मी खंडणी मिळवली आहे," ही वचने पूर्ण होतात. जेव्हा दैवी आज्ञा समजून घेतल्या जातात, तेव्हा त्या सहभागितेचा पाया उलगडतात, ज्यात एक मन दुसऱ्या मनाशी युद्ध करत नाही, तर पवित्र शास्त्रातील आज्ञेनुसार सर्वांचा एकच आत्मा, देव आणि एकच बुद्धिमान स्रोत असतो: "जे मन ख्रिस्त येशूमध्ये होते, तेच मन तुमच्यामध्येही असू द्या." दैवी विज्ञानामध्ये मनुष्य आणि त्याचा निर्माता यांच्यात सहसंबंध आहे आणि खरी चेतना केवळ देवाच्या गोष्टीच जाणते.

दैनिक कर्तव्ये

मेरी बेकर एडी यांनी

रोजची प्रार्थना

दररोज प्रार्थना करणे हे या चर्चमधील प्रत्येक सदस्याचे कर्तव्य असेल: "तुझे राज्य ये;" माझ्यामध्ये दैवी सत्य, जीवन आणि प्रीती यांचे राज्य स्थापित व्हावे आणि माझ्यापासून सर्व पापांवर राज्य करू द्या; आणि तुझे शब्द सर्व मानवजातीचे स्नेह समृद्ध करू आणि त्यांच्यावर राज्य करू दे!

चर्च मॅन्युअल, अनुच्छेद आठवा, विभाग. 4

हेतू व कृतींचा नियम

द मंदर चर्चच्या सदस्यांच्या हेतू किंवा कृतीबद्दल वैरभाव किंवा केवळ वैयक्तिक आसक्तीच उत्तेजन देऊ नये. विज्ञानात दैवी प्रेम एकट्याने माणसावर राज्य करते; आणि एक ख्रिश्चन वैज्ञानिक प्रेमात गोड सुविधांना प्रतिबिंबित करते, पापाची निंदा करते, खरा बंधुता, दानशूरपणा आणि क्षमा यामध्ये. या चर्चमधील सदस्यांनी दररोज सर्व प्रकारच्या वाईटापासून वाचलेले, भविष्य सांगण्यापासून, न्यायनिवाड्यापासून, निंदा करण्यापासून, समुपदेशनातून, प्रभाव पाडण्यापासून किंवा चुकीच्या मार्गाने प्रभावित होण्यापासून वाचण्यासाठी प्रार्थना करावी.

चर्च मॅन्युअल, अनुच्छेद आठवा, पंथ. 1

कर्तव्याची सतर्कता

आक्रमक मानसिक सूचनेविरुद्ध दररोज स्वतः चा बचाव करणे, आणि देव, त्याचा नेता आणि मानवजातीबद्दल त्याच्या जबाबदाऱ्या विसरणे किंवा दुर्लक्ष करणे हे या चर्चमधील प्रत्येक सदस्याचे कर्तव्य असेल. त्याने केलेल्या कृत्यांबरोबरच त्याचा न्याय होईल.

चर्च मॅन्युअल, अनुच्छेद आठवा, विभाग. 6